

[Alfred Jensen.]

pristalsberegningen og lønreguleringen. Jeg har så ofte talt om pristallets upålidelighed, at jeg i dag vil nøjes med at henvise til, hvad jeg har sagt herom tidligere. Om lønreguleringen vil jeg gerne sige, hvad jeg iøvrigt også har sagt før, at den for lønarbejdere og lavere tjenestemænd ikke er tilstrækkelig; de får nemlig kun 120 kr. i dækning for hver 6 points stigning, pristallet viser. Disse 6 points repræsenterer en udgiftspost på 198 kr. Heri er medregnet hustruindkomst; ser man bort fra hustruens indkomst, repræsenterer de 6 points 180 kr. Det vil sige at pristalsfamilien — budgettet er jo regnet ud, sådan hed det i pristalsnævnet, på grundlag af arbejderes og lavtlønnede tjenestemænds indkomster — får en forringelse på 60 kr., hver gang der foretages en regulering. Selvom tjenestemænd og arbejdere i 1951 i henhold til lønreguleringsbestemmelserne har fået henholdsvis 450 kr. og 520 kr. i lønforhøjelse, mangler der altså endda et stort beløb i, at de har fået dækning i henhold til pristallet og de beregninger, der ligger til grund for det. Da det drejer sig om 7 portioner, vil det sige, at de i henhold til disse beregninger mangler hele 420 kr. Det betyder, at arbejdere og tjenestemænd har en langt mindre skatteevne i år, end de havde i 1951, og de skulle derfor hverken relativt eller absolut betale mere i skat i det kommende finansår, end de har betalt i indeværende år; men såvidt jeg kan se, kommer de reelt og naturligvis også absolut til at betale mere.

Jeg overser ikke de lempelser, der er sket ved beregningen af den skattepligtige indkomst gennem vedtagelse af ligningsloven i december måned; det drejer sig om et lønmodtagerfradrag på 300 kr. og en forhøjelse af forsikringsfradraget på 200 kr. Jeg har ved ligningslovens anden behandling gjort opmærksom på, at det var meget få skatteydere, der kunne opnå at få de lempelser, som forhøjelsen af disse to fradrag repræsenterer, op til 100 pct. Det er meget få småkårsfolk, der har kunnet påtage sig så store forsikringsbyrder, at de kan komme op over de 400 kr.; kun de færreste vil komme op på dette beløb, og kun de med de allerstørste indtægter vil have mulighed for at komme op på de fulde 600 kr. Hvad der gælder her, gælder også i nogen grad med hensyn til lønmodtagerfradraget. For det første er der en hel del skatteydere, der vel har forhold, som begrundet lønmodtagerfradrag, men alligevel ikke får en sådan lempelse, men dernæst er der en hel del arbej-

dere, der forud — takket være gældende regler i beregningen af indkomsten — havde fradrag, som svarer, ikke alene til de 300 kr., det drejer sig om, men også større beløb. De får jo heller ikke nogen fordel af de lempelser, der gennemførtes i december. Det vil sige, at tager man det hele under eet, kan man ikke regne med, at de forhøjelser af fradragene, der gennemførtes dengang, betyder, at man så at sige skaffer et nedslag i indkomsten, der så nogenlunde svarer til den forøgelse, som arbejdere og tjenestemænd af lavere grad lønmæssigt fik i året 1951. Tværtimod må man regne med, at der sker en væsentlig stigning af den skattepligtige indkomst, og det betyder, at man glider længere op på ligningsskalaen, derfor kommer til at betale mere i skat — og det på den mest følelige måde.

Den urimelighed vil vi ikke være med til. Vi vil ikke engang gå med til at opretholde det skattetryk, der har været gældende i indeværende finansår, og som har hvilet særdeles hårdt på småkårsfolk. Vi ønsker, at de mindrebemidlede ikke skal betale flere øre i skat af hver fortjent krone, end de gjorde før krigen. Derfor stillede vi ved ligningslovens anden behandling vore ændringsforslag om forhøjelse af fradragbeløbene. Man kan for vor skyld afvise en sådan form, men så må man til gengæld ændre udskrivningslovens satser. Det viser imidlertid det forelagte forslag at man ikke ønsker at gøre, og under sådanne omstændigheder kan vi altså ikke medvirke til forslaget gennemførelse. Vi mener, at den jævne befolkning ikke skal betale omkostningerne ved oprustningen og krigsøkonomien — det er de riges politik, og den må de rige selv betale. Den seneste tids regnskaber fra aktieselskaberne viser også, at det er de rige, der tjener på denne politik, og det er her, man skal tage pengene; her er ikke alene skatteevne, men der er oven i købet stigende skatteevne.

Vi kan altså ikke gå ind for det forslag til udskrivningslov, der her foreligger. Hvis der ikke fra udvalget kommer til at foreligge ændringsforslag, som ændrer det kendeligt, vil vi møde frem med vore egne ændringsforslag, således som vi tidligere har gjort.

Finansministeren (Thorvald Kristensen): Jeg skal ikke knytte mange bemærkninger til det, der er sagt af de ærede ordførere.

Det ærede medlem hr. Hans Knudsen efterlyste lovforslaget om børnetilskud. Jeg regner med, at det vil kunne fremsættes i næste uge. Spørgsmålet om værnescatten og om tillægsindkomstskatten, som det ærede